

สรุปผลการจัดการความรู้ภาคปฏิบัติ ครั้งที่ 1
จากโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดการความรู้ ไม่ทำไม่รู้”
วันอังคารที่ 19 พฤษภาคม 2552

ด้วยคณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ได้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดการความรู้ ไม่ทำไม่รู้” แก่คณาจารย์ทั้งในคณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ และคณะอื่น ๆ ในวิทยาเขตสารสนเทศ จันทบุรี เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากร ให้เข้าใจเทคนิคการจัดการความรู้ โดยในการอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ จะมีการนำเทคนิคการจัดการความรู้เพื่อนำความรู้ความสามารถของผู้เข้าร่วมการอบรมที่ต่างประสบการณ์ และมีแนวทางการสอนที่แตกต่างกันมาถ่ายทอดให้กัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมการอบรมได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และเทคนิคการสอน อีกทั้งยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานของตนเอง ซึ่งทางคณะฯ ได้รับเกียรติจากอาจารย์รัตนา กลั่นแก้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานคุณภาพ จากบริษัท ซี พี เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด มาเป็นวิทยากร โดยในวันนั้นได้ระดมความคิดแก้ปัญหาาร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการเรียนการสอนพร้อมทั้งหาวิธีการแก้ไข สรุปได้ดังนี้

ปัญหาที่พบในการเรียนการสอน

1. นิสิตไม่สนใจเรียน ไม่มีสมาธิ ขาดความซื่อสัตย์ต่อตนเอง
2. นิสิตไม่เข้าใจ อาจเนื่องจากความต่างของนิสิตแต่ละคนในด้านการรับรู้
3. ความไม่สมดุลของจำนวนนิสิตต่อห้องเรียน
4. สื่อการสอนไม่พอเพียง หรือไม่เหมาะสม เช่น จอแสดงผลมีขนาดเล็กแต่เป็นเนื้อหาที่เป็นสูตร หรือ สมการเคมี ที่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้ไม่สามารถจดตามได้ทัน
5. เนื้อหามากแต่มีเวลาในการสอนน้อยทำให้มีการนำเสนออย่างรวดเร็ว นิสิตไม่สามารถทำความเข้าใจตามได้ทัน
6. นิสิตขาดความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. นิสิตไม่มีเป้าหมายในชีวิต ไม่ทราบว่าเรียนแล้วนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้

แนวทางการแก้ปัญหา

1. ผู้สอนควรมีการค้นคว้าหรือหาตัวอย่างประกอบเพิ่มเติมเพื่อเสริมหรือดึงดูดความสนใจ
2. ผู้สอนควรเพิ่มเทคนิคการสอนโดยมีการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น โดยอิงตัวอย่างจากสิ่งรอบตัว พุดให้ เกิดมโนภาพขึ้นในใจ
3. เวลาที่ใช้ในการสอนต่อหนึ่งคาบไม่ควรเกิน 50 นาที
4. ควรมีเอกสารประกอบการสอนในทุกรายวิชา

5. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น มอบหมายงานกลุ่ม หรือให้นำเสนอ สัปดาห์ต่อสัปดาห์ จัดกลุ่มให้เด็กเก่งเป็นผู้ถ่ายทอดในบางหัวข้อ โดยอาจารย์เป็นผู้จัดกรอง หรือมี การเล่นเกมส่งเสริมทักษะการเรียนรู้
6. ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับรูปแบบการสอน
7. ผู้สอนควรสร้างแรงกระตุ้นในการเรียนโดยให้มีการแข่งขันตอบในห้องแล้วให้คะแนน
8. ควรมีการจัดกิจกรรมเสริม เช่น คู่มือที่เหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา
9. แนะนำห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมให้นักเรียนได้ศึกษาพัฒนาเพิ่มขึ้น
10. ผู้สอนควรแนะแนวทางหรือจุดประเด็นความคิดเกี่ยวกับการนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์หรือนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน